

TOVERI

Lännen suomalaisten työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntai.

W. N. REIVO LAUKI-MOILLANEN
ADOLF SALMI A. E. MAKELA
SULO SYVANEN

TOVERI (THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sundays, at Astoria, Ore., by the Western Workers Publishing Society.

Entered as second-class mail matter July 15, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmoitushinta 40c palstatuomalla. Kuukausilmoitukset \$1.50 kerta ja muustavarsyillä \$2.00 kerta. Kuluksa, syntymä ja avioliittolmoitukset 50c kerta, hautauskutsut ja naimenmuuttolmoitukset 25c kerta, naimenmuuttolmoitukset \$1.50 kerta, avioliittolmoitukset \$1.00 kerta. Naimenmuuttolmoitukset maksaa. Situaatioilmoitukset tulevat maksaa. Englanninkielisiä suomenkielisiä vastaksi.

TILAUSHINNAT:
Yhdysvalloissa ja Kanadassa:
Yksi vuorokausi... \$4.00
3 kuukautta... \$12.00
6 kuukautta... \$22.00
Yksi vuorokausi... \$4.00
3 kuukautta... \$12.00
6 kuukautta... \$22.00

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada:
One year... \$24.00
Six months... \$12.00
Three months... \$6.00
Advertising rates in effect July 1, 1912, 4c per inch per week. Special discount is allowed for large and continuous advertisements.

Postoffice address: 10th ja Duane katuja suomenkielinen. Puhelin: kottori 305, toimitus 522.

Voitto, vaikka tosin pieni

Washingtonin valtion ylioikeudessa oli äskettäin ratkaistavana muuan naisten alinpalkkalakia koskeva juttu, jossa oli kysymys siitä, saako työnantaja, joka on ottanut naisen alemmalla palkalla kuin laki määrää, työhön ennen lain voimaantumista, pitää naista edelleen sillä palkalla työssä. Ylioikeus ratkaisi asian siten, että lain voimaantultua kaikki sitä ennen tehdyt ja lain määräysten kanssa ristiriidassa olevat sopimukset ovat mitättömät, joten työläisnaiset, jotka ovat sen ajan jälkeen työskennelleet lain määräämää alinpalkkajaa pienemmällä palkalla, ovat oikeutetut perimään erotuksen työnteettäjältään.

Kysymyksessäolevassa tapauksessa oli työnteettäjä, muuan sähkökuvateatterin omistaja Chelgisissa, sopinut jutun työhön kanssa, maksaan hänelle neljäkymmentä dollaria hyvitystä, vaikka tyttö oli lain mukaan saamassa 278 dollaria. Vaikka tyttö olikin täysikäinen ja siis oikeutettu tekemään sopimuksia omasta puolestaan, niin selitti ylioikeus kuitenkin, että tämäluontoisissa jutuissa ei hänellä ollut oikeutta sopia asiasta, koska siinä rikottiin lakia.

Kysymyksessäolevan rahastuksen mukaan asia ei ole suurestakaan merkityksestä, mutta toisaalla varsin tärkeä. Jos laki sallii naisten sopia työpalkoista siten kuin työnteettäjä tuloloinen kykenee pakottamalla tai muuten teettämään heillä sopimuksia, niin koko alinpalkkalan periaate käyvi merkityksettömäksi. Jos naisella olisi ollut oikeus sopia jälkeensä palkkansa maksusta, niin olisi hänellä saman periaatteen mukaan oikeus sopia myöskin siitä, mikä palkalla hän haluaa työskennellä.

Valtion työkomissionerien viirasto ajoi juttua, ja vaikka emme voikaan myöntää sen yleisesti toimivan kapitalistien etuja vastaan, niin tässä jutussa se teki sen mikä tehtävä sille kuuluu. Kunhan se toimisi kaikissa jutuissa samanlaisella asiantuntijalla ja kunhan tuomioistuinkin olisi aina samaa mieltä kuin tässäkin jutussa, niin monessa tapauksessa saisi työväestökin oikeutta, mutta siten tapahtuu niin valitettavasti harvoin, toisinaan näin vaalien edellä ainoastaan.

Sen kysymyksen toinen puoli

Puhuessaan kongressissa käsiteltävänä olevasta vesivoimien käyttöä koskevasta lakiesityksestä, lausuu Portlandissa ilmestyvä Morning Oregonian niminen lehti, että esityksen laiksi tulemisen tielle ei saisi enää tulla mitään viivytyksiä, sillä se on yksi tärkeimpiä käsiteltäviä lakiesityksiä.

Lehden pääasiallinen väite lain puolesta on se, että se tulisi suuressa määrässä edistämään teollisuuslaitoksissa nykyisin kipeästi tarvittavan käyttövoiman kehittämistä. Kukaan ei suikaan voi kieltää, etteikö tässä maassa olisi melkein rajaton mahdollisuus sähkövoiman kehittämiseen vesivoimien kautta. Jokainen tarvitsisi suuren määrän edistämään teollisuuslaitoksissa nykyisin kipeästi tarvittavan käyttövoiman kehittämistä. Kukaan ei suikaan voi kieltää, etteikö tässä maassa olisi melkein rajaton mahdollisuus sähkövoiman kehittämiseen vesivoimien kautta. Jokainen tarvitsisi suuren määrän edistämään teollisuuslaitoksissa nykyisin kipeästi tarvittavan käyttövoiman kehittämistä.

laan lahjottaisi nämä suunnatmat luonnon voimallat yksityisille kapitalisteille, jotka sitte voisivat käyttää niitä kiskoakseen kansalta palveluksesta aivan miehivaltaisia hintoja. Ja kuten tiedämme, osaavat ne kyllä kiskoa, kunhan vain saavat siihen tilaisuuden.

Jos hallitus kerran voi pitää liikkettävää rautateilla ja hoitaa postilaitosta — sen oli pakko ottaa rautatiet pois yksityiskapitalisteilta, jotka vuosikautia olivat käyttäneet niitä, kiristäneet niiden avulla kansaa ja olisivat parantaneet sodankäyntiä — niin miksi pitäisi voimallatokset antettaman näille oikeilijoille sen sijaan että hallitus alkaisi kehittää niiden voimaa valtion hallussaan olevien teollisuuslaitosten käyttäväksi?

Tehtäköön lakiin sellaisia muuttoksia, että yksityiskapitalisteille ei jää mitään mahdollisuuksia vesivoimallatteen omaksi hyödykseen käyttämiseen, vaan että kaikki käytettävät vesivoimallat jätetään valtion omistukseen, josta ne otetaan käyttöön, josta ne otetaan käyttöön, josta ne otetaan käyttöön.

Amerikalaisia varsinaista kansainpalkkoja se onkin harhaan johdettu ulkomaalaisen väestöön näiden ja usutettu rotuvihaan sitä vastaan, ei kuitenkaan voi pitää vastunalaistaen tälläkäläistä orjovaitta menettelyä, sillä tietämättömänä luokkajohdusta kärsii se itsekin niistä.

Orjovaitit ovat orjovaitteja, olivatpa ne täällä taikka Venäjällä. Ja New Yorkin itäosan kurjainnosta lähtien vuosittain "lähtevä" jokaiseen maanpallon osaan, jossa ne selittävät, miten amerikalainen orjovaiti menettelyä. Eikä paremmin ole laita muissakaan kaupungeissa ja yleensä tälläkäläisellä teollisuusmaailmalla. Coloradon tapatumatkin taitavat olla persoonallisten kokemusten kautta tuttuja monelle vallankumoukselliselle venäläiselle.

Kenelle lankeaa vastuunalaisuus?

Mudan tälläkäläisen porvarilehdistön palstoja täyttävät amerikalainen kirjeenvaihtaja kirjoittaa Pietarista niistä huomioista, joita on tehty siellä sen suhteen, miten siellä käsitellään amerikalainen kansanvaltaisuus. Hänen kokemuksiensa ja johtopäätöksensä mukaan ei Venäjällä vallitse työväestön keskuudessa niin suopea mieliala amerikalaisuuksia kohtaan kuin tulisi. Mutta hän ei siitä syytä venäläistä kansaa, vaan amerikalaisia orjovaitteja, joiden ruoskan alaisin venäläiset työläiset ovat täällä vuosikautia vuodattaneet yrttä ja hiekkä. Kirjeenvaihtaja, jonka nimi on neiti Beatty, kirjoittaa m. m. seuraavaa:

"Hester-katu (New Yorkin itäosassa) on tulkinut amerikalaisuutta venäläisille. Venäjällä ajatellaan Amerikan olevan suuren kapitalistisen kansakunnan, jonka punteet ja heikkoudet, joista siellä on kuultu, ovat ominaisia sille. Jos Hester-kadun orjovaitit sortavat työläisiä, niin käsittelevät venäläiset sellaisen menettelyä amerikalaisuutta edustavaksi.

"Venäläiset saavat tietonsa siitä tuttaviltaan, jotka ovat täällä olleet ja pitkin — ja usein puutteita kärsin — ja vaivaloisen ajan kuluksessa omistuneet säästämään niin paljon, että ovat voineet päästä takaisin Venäjälle. Kun mainitaan amerikalaisesta kansanvaltaisuudesta, kuvittelevat he miehivaltaisia niistä kurjalistokortteleita, joissa tehtäviä köyhiä työläisiä.

liset lähettilämme siellä, ovat tältä takasin palanneet venäläiset, niin slaavilaiset kuin juutalaisetkin, jotka ovat saaneet maista amerikalaisia kansanvaltaisuutta ja joille se on maistunut sangen katkeralle. Meidät pähdään heidän silmiinään ja punitaan heidän vaakalaudallaan. Onko sitte kumma, jos venäläiset vapauden saavutettuaan eivät oikein luota sellaisen kansakunnan tarjoamaan ystävyyteen, jonka keskuudessa sen köyhälistöä on kohdeltu huonosti?"

Niin että kun me etsimme vastausta kysymykselle, mistä johon Venäjän työläisten epäluottamus Amerikkaa kohtaan, niin olkaamme rehellisiä ja sanokaamme että tälläkäläiset orjovaitit ovat vastunalaista siitä. Eihän ole rangaistu niitäkään, jotka öljytrustin voittojen takia surmasivat jos vuosi sitte Chromessa, N. J. useita venäläisiä, jotka olivat vaatimassa hiukan lisää 1 doll. 40 sentin päiväpalkkaa, jolla ei enää tullut toimeen. Kansa joka taistelee vapautensa puolesta ja jonka jäsenet ovat tännekin pakenneet vapautusta etsiäkseen, ei suinkaan unohta samaansa kohtelua.

Amerikalaisia varsinaista kansainpalkkoja se onkin harhaan johdettu ulkomaalaisen väestöön näiden ja usutettu rotuvihaan sitä vastaan, ei kuitenkaan voi pitää vastunalaistaen tälläkäläistä orjovaitta menettelyä, sillä tietämättömänä luokkajohdusta kärsii se itsekin niistä.

Orjovaitit ovat orjovaitteja, olivatpa ne täällä taikka Venäjällä. Ja New Yorkin itäosan kurjainnosta lähtien vuosittain "lähtevä" jokaiseen maanpallon osaan, jossa ne selittävät, miten amerikalainen orjovaiti menettelyä. Eikä paremmin ole laita muissakaan kaupungeissa ja yleensä tälläkäläisellä teollisuusmaailmalla. Coloradon tapatumatkin taitavat olla persoonallisten kokemusten kautta tuttuja monelle vallankumoukselliselle venäläiselle.

Niillä toimenpiteillä ei sitä saavuteta

Äskettäin toimeenpannussa lihatrustin tarkastuksissa paljastui, kuten olemme jo useassa yhteydessä maininneet, vallan inhoittava seikkoja. Työläisten asema teurastamoteollisuudessa on niin kamala, että sanat eivät riitä kuvaamaan sitä. Sen johdosta selittikin tutkimossa mukana ollut tunnettu ja työläisyhteisönsä kuuluisuutta saavuttanut lakimies Frank P. Walsh, liittohallituksen sovittelijalle, tuomari Aschulerille jolla on valta sekaantua asiaan, että hänellä (tuomarilla) "olisi nyt tilaisuus vapauttaa enemmän orjia kuin Abraham Lincoln vapautti."

Herra Walsh osaa puhua kauriista ja paljastella kapitalistisen järjestelmän epäkohtia, mutta yhteiskunnallisen kurjuuden syytä ei hän ollenkaan käsitä, eikä siitä pelastusmahdollisuuttaakaan. Jos joku tuomari Aschuler voisi vapauttaa vaikkapa viisi teurastamoteollisuuden orjia, joita kyllä on paljon, niin epäilemme, tokko ne osaisivat elää vapaana. Täytyisi olla joku joka niillä vartiotsisi.

On sangen surullista kuulla, että oppineesta menevät henkilot, sellaiset kuin esim. herra Walsh, eivät sen paremmin käsitä orjainvapautustaisteluun taloudellisia syitä, vaan selittävät Lincolnin vapauttaneen orjat. Lienekö hänelle koskaan tullut mieleen, miten orjuus hänen selityksensä mukaan vallitsisi edelleenkin, ellei sattunut syntymään Lincolnin nimistä miestä!

trustin sakottaminen joitakin vuosia sitten, jonka julistamiseen maailmalle kulutettiin ehkä tonnitain painomustetta — jotka ovat suurporvaristolle epäedullisia, eivät ole laillisia. Ja siten se käyvi tämän orjainvapauttamisjuttuun kanssakin. Sellainen ei miellyttäisi lihatrustia, jonka voittoihin ei riitä yksin eläinten lihan käsittely, mutta jonka täytyy saada ihmistyövoimaakin. Se tarvitsee orjia ja siksi sillä niitä on.

Mutta että ei Walsh itseään tiedä mitä puhuu, käy selville siitä, että hän samalla kuin puheen orjien vapauttamisesta, selittää sen tapahtuvan siten, että niiden määrätään elintarpeisiin riittävä palkka. Sekö siis on orjain vapauttamista, että sille annetaan tarpeekseen syödä! Niin Walshin mielestä. Mutta jos hevoselle annetaan niin paljon ruokaa, että se pysyy työkuutoisena niin sen omistussuhteet eivät si-

MAILMANKATSOMUKSIA

"PUNAKARTIN HIRMUVALTA SUOMESSA"

Kauheita tekoja kuuluvat punakaartilaisetehtäviin Suomessa.

Tosin ne teot eivät vedä vertoja saksalaisten ja valkokaartilaisien tekemille kaameuksille, mutta kamaloina tuntuvat olevan punakaartilaisien teot.

Eräs meille saapunut lahtarihti "Kaleva", kertoo seuraavankin hirmu-työn, joka rakkaana painaa punakaartilaisien syntytunteita. Tälläkäläisen on uutinen sanasta saanut:

"Porvarilliset palkotettiin. "Riuhkailta" ilmoitettiin helmik. 1 p:nä, että siellä on noin 50 porvaria palkotettu kuukausi- ja kuukausi- palkkoihin. Pappismiehiä palkotetaan tyhjentämään ryyssien laituria."

Kauheita! Pappi panti tyhjentämään astiota, joita fermarit tavallisesti kutsuvat "kultatynnyreiksi". Muistammehan kaikki mitä kultatynnyrit ovat. Aamuyöstä jokaisessa suomalaisessa kaupungissa voi ken tahansa kuulla, kuinka pitkin katua meno jono miehiä, aremilla nenässä edessä side. Ne vievät kaupunkilaisten kulia maan- taan peloilta.

Papelista ovat siis punakaartilaiset tehneet kultatynnyrien silvojin.

Ennen ovat paperit olleet pöytäosa sisäisiä, mutta nyt saavat kiertellä paljo arvokkaampia pöytäosa.

Maanlehen kulkaksi olisi kyllä kelvannut jokainen sana, jonka pappi päästävät, ollessaan vielä toisenlaisen pyynnin täyteinen, mutta valitettavasti ei niillä välttyä peltoa hoystaa.

Muuta eroa tällä pyytämällä ei olekaan kuin että entisessä papillisessa pöytäosassa ei tarvittu niin paljon taitoa kuin siinä, jonka julmat punakaartilaiset ovat pakottaneet pappien teettäväksi Riuhkaililla.

Pöytäosaa kelpaa ihku kun ihku, mutta nyt pöytäosassa tyhjentämiseksi tarvitaan jommoistaakin ammatti- päppäryyttä.

Ennen epäile, etteikö työväki jos se kauemmin olisi saanut jatkaa va- laakäyttöä pappien keskuudessa, olisi saanut näinkin peräti kykene- mättänsä ja tyhmittänsä kansansot- harjoittelusta yhteiskuntaa hyödyttä- väksi ihmisiksi.

Ja kultatynnyriä tyhjentäminen on yhteiskunnallisesti yhtä tärkeä ja kiitettävä toimitus kuin lattiapesu- kien suorittaminen Riuhkaililla.

Me tunnustamme, että tämälaute- tus rääkkäys ansaitsee työläisten tunnustuksen.

Koko työväkevä maailma tulee ko- hottamaan hattuaan herroja rääk- kävälle punakaartilaisille, saatuaan tulleensa rääkkäyksen luonteeseen.

Tähän saakka ovat herrat saaneet astuksia puhtailla laidoilla, joita ovat laittaneet työläisvoimat puh- taiksi herrojen porsasteluun jälkeen.

Se ei ole ollut mitään hauskaa työ- läisille, varsinkin kun siitä työstä mak- settu palkka oli ylen pieni.

Mutta nyt saivat Riuhkailien herrat maistaa lattiapesunkin ihanuutta, mässäys, joka tuotti näille julme- tileille punakaartilaisille jonkun huvit- tavan hetken.

Kunhän pitkällä punakaartilais- ten hirmuvalta vielä meneekään Suo- messa.

Jos se olisi saanut tähän suuntaan jätettyä, niin olisimme saaneet näin- kä hauskoja näkyjä.

vä vähäkään muutu. Ja samoin on orjien laita. Orjat pysyvät orjina, vaikkapa niille annettaisi- kin yksi ateria päivässä lisää.

Tieten tai tietämättään toimii Walsh tässä juuri siten kuin ka- pitalistiset liikeperiaatteet edel- lyttävät. Hän pyrkii vain ehkä- semään hiukan sitä ryöstöviljel- lystä, jota lihatrusti harjoittaa. Hän näkee vallitsevalle järjestel- mälle vaaran siinä, että työläisiä kidutetaan liian ankarasti, ja ha- luaisi olla hiukan hellämielisempi kuin lihatrusti orjovuidit.

Tietysti ei ainakaan työväes- töllä ole mitään sitä vastaan, et- tä sen asemaa parannetaan, mut- ta sen ei saisi tapahtua orjien vapauttamisen nimellä, orjien si- tä ollenkaan huomaamatta.

On ainoastaan yksi mahdolli- suus vapauttaa orjat: jos ne voi- vat itse vapauttaa itsensä. Kaik- ki muut keinot epäonnistuvat.

ERÄS PERUSTELU.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., April 30, 1912, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Perustellessaan St. Louisin ohjel- masta poikkeavaa taitokilpailua New Yorkin kaupungin valtuutossa on tunnettu Rand-opiston johtaja Alger- non Lee m. m. lausunut seuraavan ajatuksen, joka muodostaa runsaan puolen hänen perustelustaan:

"... ja siihen katsoen, että Yhdysvaltain presidentti uudelleen on vakauttanut olevansa valmis ryhty- mään rauhanneuvotteluihin sellaisen ehtojen perusteella, joihin lähimain sisältyvät sosialistien esittämät eh- dot, minä kiisän, että vastaan äänes- täminen tällä kertaa tulisi pahenta- maan valitettavasti näihin voimien kaikkissa maissa, Saksa ja Itävalta lukuunottamatta, jotka pyrkivät kan- sanvaltaiseen ja pysyväseen rau- haan."

Juotui tässä mieleemme eräs Karl Kautskyn ajatelmä, joka on kirjoit- tettu vuosikymmeniä takaperin, siis ei ollenkaan tämän tapauksen johdos- ta, mutta jota niin suuren kirjallie- hen kuin tot. Leen ei olisi pitänyt tyyten unhottaa. Se kuuluu kaikessa lyhykkäisytyksessä ja yksinkertaisuus- deraan seuraavasti:

"Keisarit ovat aina helleilleet ym- pärilleen sellaisia puhepöytäosa, jotka ovat olleet muudella ja joiden avulla oli voinut harjoittaa kansankii- hotusta herkkänsäköisen köyhälistö- ja herkkänsäköisen professorien kes- kuudessa."

KETKÄ OVAT TERVAHAUTURIEN VARESSA.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., April 30, 1912, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Seattle Union Record kirjoittaa: "Jos et rakasta lähimmäistäsi, am- mu hänet — ja sitte sano hänen lausuneen jotain kapinallista tai sak- salaismielistä, niin voit luottaa kan- san isännällisyyteen, että pelastut rangaistukselta."

Se on keitosen lehdistön kihoituk- sen johtavana aatteena.

Post-intelligencer lehdessä oli taannoisin toimituskirjoitus otsakkeella "Suojelivat kapinallistoita", jossa a- vomesti pilkataan viranomaisen yri- tyksiä vastata lakien noudattamista kapinallista lausunnosta syytelty- jen tai epäiltyjen suhteen, ja sillei- lään niiden tekoja, jotka kavalajiksi luokiteltuja henkilöitä rangaistukseen saattavat innolleen rikkomaan lakia.

Viime keskiviikon Star lausuu hy- väksyen etusivulle seuraavan ne- ranleimauksen Iowaan kuvernöörin Kirkwoodin v. 1861 pitämässä pu- heesta, jossa hän sanoi: "Jos ku- kaan tässä vallossa on asiamme ka- valtaja tai loukkaa lippuamme, am- pukaan hänet itse toessa tai sellaisi- sanoja jousuuseksi. Minä olen kuver- nöri ja toimitan teille armahduk- sen." Starin ainoa toivo on, että Yhdysvalloissa nykyisenä aikana olisi 45 Samuel J. Kirkwoodin kaltaista sotakuvernööriä.

Tuollaisten lausuntojen johdosta on viime viikkoina vallinnut oikea ka- valtajiksi epäiltyjen tervaanais- ja löyhienomis, hirttämis, vieläpä polt- tamisrivo, vaikka useimmissa ta- pauksissa ei uhria vastaan ole ollut muuta näyttöä kuin jonkun mahdol- lisesti henkilökohtaisista syistä viha- millisen yksion todistus. Räkeli- piä tapauksia oli Collinsvillessä, Ill. ollut Praegerin hirttäminen, jonka toimitti joukko poikaanluokita pähy- neen entisen sotilain joukkoa.

Kavalluksia ja kapinallisuutta ei voi- da suvaita nykyisessä kansankun- tassa ja koko maailman ahinkotilassa, mutta kansanvaltaisen hallituksen koetuskivenä on laillisten voimien noudattaminen rikoksia vastaan tai- teudessa, eikä kukaan ole vihollise- lä suuremmaksi avuksi ja iloksi kuin se, joka tehojen harjoitella julista kan- sanvaltaisuuttaan ja sitte lähtee la- kivastaisia tihutöitäin toimeenpane- maan."

Oakland World kirjoittaa: "San Franciscoon pormestari Rol- pin olisi vähä silmättävä 'kaunin' kaupunkinsa Eureka, Cal. tapahtu- min. Joka epäilemättä ovat lähtö- siä puutaverustusta talolta. Tällai- sia käskykirjeitä siellä lähetteliin rauhallisille ihmisille:

"Teille, vieraille käypäläiselle. Tiedän nimeänne mainitaan altitui- seen tälle kolpe kaupungille ja yh- dykskunnalle vihemiellisten juttujen yh- teydessä. Ja koska tämä kappale mainitsee on erottamaton osa Yhdys- valloista — nimenomaan sen kansa- laisten oma alia — niin asiantaajat saavat mieleltä otaksuama, että teidän mielenne, sydämenne ja har- rastuksenne ovat sen syyntymään- ne mukana, mistä olette tulleet. Sen- päähden ei meidän tarvitse huo- maattaa, kuinka viisaasti teette, jos häviätte jaksii.

Toimikunta' Tämä on nyrikkivalta. Epäilemät- tä se on kohdistettu tuossa piirissä aulle pantu unilikkelta vastaan. Tuo 'kemiten' on vain sen koko val- tuion aloittuvan salaisen seuran edel- läkävijä, mitä parhailtaan puhutaaan sosialistien ja järjestyneitten työläis- ten valloimista ja toimista var- ten."

SOSIALISMI EI VIELÄ OLE KUOL- LUT YHDYSVALLOISSA.

Davenportissa, Ia., on sosialistien pormestarin ehdokas joutunut tappi- oille yhdistyneitten republikaanien ja demokraattien ehdokasta vastaan — mutta ainoastaan 25:llä äänellä. Vie- lä muutama sellaisia "voittoja", por- varit, niin olte hukassa!"

Kalamazossa, Mich., on otettu käytäntöön suhteellinen vaalitapa, jota ensi kertaa kokeiltiin kaupungin valtuutuksen hallintovaliokunnan valissa. Sivistyskoulun sosialistien voiton mahdollisuudet niin vähän kuin sinikin, yhtyivät kapitalistiset puolueet "kunnallislitto" (Municipal League) distaan. Käydä heidän po- nituksistaan huolimatta tuli kuiten- kin Grand pormestari sosialistia valit- tui.

Kalamazossa, Mich., sosialistit ensi kerran valloittivat kaksi sijaa kaupunginvaltuutossa.

Pääsi hyvään alkuun. Vankilasta laskettu varas jonkun matkaa hävetyään löytä tyiden ra- halloppaan.

"Mikä onni!" hän huudahtaa, "nyt- tään voin kukaan alkaa elillä rehellis- tä miehenä."

Järjestöme asioita

ERÄISIA KANSALLISUUNTEITA.

Kuvanveistäjä Barlach herran lau- su: "Saksalaisten kanssa minä voin riidellä, ruusalaisten kanssa voin keskustella, venäläisten kanssa voin edes juopetella, mutta englantilaisten kanssa en pääse mihinkään alkuun- kaan."

TOUKOKUULLA:
Mt. Solo 4-5"
Pruolanen hillillä 6"
Woodland 7-8"
Little Kaluma 11-12"
Ilwaco 11-12"
Deep River (Puhujat tule, jos osaat kätsoä voivansa järjestää puhelisi- suuden.)

S. S. osasto! Vainastaka toveri Hautausmaalle niin hyvä puhelisuus kuin mahdollista. Ilmoittamalla jo- niin aikaseen, että kaikki voivat jär- jeyttää asiansa siten, ettei kukaan voi syyttää mitään kuin itseään, jos ei saavu kuulemaan. Järjestäkää il- tamia, jos ei useammaksi, niin yh- deksi ilaksi, sillä toveri Hautausma- lassa puhujaa ette ole alia tilaisuus- sa saamaan yhdeksi ohjelman suorittajaksi. Tiedämme hyvin, et- tä meitä kynnään yhtenäin, mutta meidän on kulujen edessä seloteta- va, jotka jo olemme asiasta kuusilla.

Toveruudella, Wash. Suom. Valtio- komitea.
Ilmoittamut tulevat Länsipirrin agi- tationkassaan.